

jerne. Det forekommer mig, derfor noget farligt, at stille det altfor vagt, hvad der skal præsteres, og det forekommer mig, at man med fuld Føie kan sige, at det bør være Helbredelsesmidler, og Bengeunderstøttelse som Norm. Hvorvidt man kan komme til at gjøre Undtagelser og Sempel, ser i saa Henseende, skal jeg ikke udtale mig om, jeg ser det som en stor Banstuelighed, men jeg er enig med det ærede kongevalgte Medlem i, at dette med halve Præstationer og, om just ikke halv Anerkjendelse, saa dog halv Ydelse, kan man ikke gaa ind paa, naar man i det Hele taget har stillet sit Minimumstrav saa lavt, som det er stet i Lovforslaget.

Den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kreds (Tvede) udmalte lidt udførlig sine Ansuelser i den af ham igaar antydede Retning. Jeg maa stadig stille mig noget skepsis til det ærede Medlems Antydninger. For det Første skal jeg tiltræde den Ytring, som jeg tror, blev fremfat af det ærede 10de kongevalgte Medlem: Hvorfor skulde vi behandle Themaet om Sygefasserne paa Frivillighedens Grundlag, naar vi allerede ikke ville ind paa det Grundlag? Forjaavidt man altsaa er enig med den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kreds, maa man helst strax forlæse Lovforslaget. Det ærede Medlems Grundlag er jo et helt andet. Hvis jeg har opfattet det ærede Medlem ret, er det, som han forlanger, Tvangssystemets Indførelse i det Hele paa alle Omraader, for Sygefasser, Ulykkestilfælde, Alverdomsforplejelse og i alle andre Retninger, og jeg tror ikke, at jeg har misforstaaet, det ærede Medlem, naar jeg siger, at foruden alt dette vil det ærede Medlem ogsaa have Boldgiftsretter. Disse Boldgiftsretter skulde, hvis jeg hørte ret, ikke blot have at gjøre med Spørgsmaal om de forskjellige Forsikredes Sygdom og Alder, men ogsaa Afgjørelsen af alle Spørgsmaal om Arbejdsloen, og om Tvistemaal mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, kort sagt, de skulde bestjæftige sig med alle de Spørgsmaal, der her kunde tænkes at foreligge, uden at jeg dog hørte, at det ærede Medlem antydede, hvorledes man skulde gjøre de Afvendelser, der faldt ved Boldgiftsretten, eygible, faae dem bragte ud i Livet, og det vilde dog ikke være saa ganske let. Det siges vel, at Ordningen skal ske under Statens Overbetyrelse, idet Staten skal afholde Administrationsudgifterne; men da der jo vilde blive et meget stort Antal Kredse i Landet, vilde det blive en meget betydelig Administration, der her er Tale om. Hele Institutionen vilde komme til at danne en Slags Stat i Staten, og dens Bestyrelse

blive nødt til, at bestjæftige sig med de mest heterogene Spørgsmaal, ikke blot Forsørger-spørgsmaal, men Arbejderspørgsmaalet i Almindelighed, og alle dets specielle Dele. Jeg tror altsaa, med al Agtelse for det ærede Medlems gode Villie, at man er nødt til endnu at tage Anstand lige overfor dette Projekt, i det Mindste indtil man har set, hvorledes det tager sig ud, naar det bliver formuleret i alle de Detailler, som man nu ikke er i Stand til at overse. Jeg ved ikke, om jeg paa noget Punkt skulde have misforstaaet det ærede Medlem; det vilde jeg meget beklage. Hvad Størrelsen af Bidraget angaar, erklærede det ærede Medlem, at han ikke kunde sige noget Bestemt, stjøndt han had 1 pCt. mere. Jeg skal heller ikke sige noget Bestemt derom, men jeg antager det rigtignot for utænkeligt, at man skulde kunne komme fra det med de Udgifter, det ærede Medlem antydede, selv om man ikke medtog Statsadministrationen, som det ærede Medlem saade, at han ikke havde udregnet. Hvad den vil koste, kan man næppe nu have noget Begreb om; men ser man hen til, hvad Statsadministrationen i Tydskland ved Forsikringen imod Ulykkestilfælde koster, vil man dog kunne slutte sig til, hvor enorme saadanne Udgifter kunne blive. Jeg tror saaledes stadig at maatte tage Anstand lige overfor de af det ærede Medlem fremsatte Idæer.

B. Pedersen: Jeg har rigtignok ikke i Sinde at fremkomme med saa store Tanker som min ærede Kollega fra Helsingør, jeg ønsker kun en lille Bestemmelse tilføiet til Loven, og det skulde være den, at „denne Lov gælder ikke for Frederiksborg Amt“. Det er min Overbevisning, at som Tilstanden er i Frederiksborg Amt, vilde det være et ligefremt Tab for Amtet at komme ind under denne Lovs Bestemmelser, idet man der allerede har alle de Goder, som der overhovedet efter denne Lov vil kunne blive Tale om, og det saa meget mere, hvis det skulde blive Tilfældet, at de her omtalte Udgifter skulde udredes af Statskassen. Jeg frygter meget for, at man i Frederiksborg Amt da vilde sige, at man ikke kunde være tjent med at beholde den nuværende Ordning, i hvilken der gives fri Sygepleie og frit Sygehus til Enhver, som yder et hvilket som helst Bidrag til Amtsrepartitionsfonden enten direkte eller indirekte, hvorved altsaa saa godt som Alle kunne faae fri Kur og Pleie i et af Amtets Sygehuse i 13 Uger. Og dette forekommer mig dog at være mere værd, end hvad der tilbydes i dette Lovforslag. Hvad de i dette omtalte Kjørsler angaar, skal jeg sige, at der ikke